

Op de kalender kijkend, het is 5 mei dag van de bevrijding, feest in Nederland. Voor ons voelde 3 mei al als dag van de bevrijding omdat ons confinement om te reizen of boodschappen te doen, die nog maar 10km bedroeg, is opgeheven. In Frankrijk herdenken zij de sterfdag van Napoleon Bonaparte. Wat heeft dat nu met elkaar te maken zou je denken maar wisten jullie dat hij voor een heleboel, hedendaagse, dingen heeft gezorgd. Het slechtste voorbeeld is natuurlijk de Franse administratie, zoouo administratief zullen we maar zeggen. Maar ook veel goede dingen. Ons metrieke stelsel, het feit dat wij aan de rechterkant van de weg rijden en niet links. Dat we geregistreerd worden vanaf de dag van geboorte met naam en toenaam en dat het in Nederland even, heel even, verplicht was om Franse taal te leren. Voor vele een opluchting dat dit niet heeft doorgezet voor andere is dit jammergenoeg verleden tijd. Zou het hiermee te maken kunnen hebben, onze voorliefde voor Frankrijk en het feit dat ieder jaar Frankrijk toch als vakantieland nummer 1 staat genoteerd.....

Afijn begonnen januari met wat sneeuw, een kleine witte wereld die niet lang aanhield. Het is een prachtig gezicht alle landerijen bedekt onder een witte deken. Toen wij op 9 januari in de auto stapten om ons nieuwe familielid op te halen was het koud maar droog en zonnig. Gelukkig was er toen geen reisbeperking want we moesten een uur rijden alvorens wij bij de boerderij aankwamen waar het mandje van onze pup stond. Na begroeting konden wij in de tuin alle dieren bewonderen die er rondliepen, katten, ganzen, kippen, een schaap en nog 2 andere honden. Onze pup werd uit de kennel gehaald en mocht samen met haar broertje vrij rondlopen in de tuin. Niet gehinderd door enige schuwheid dartelde iedereen er vrolijk op los (behalve wij dan) hahaha.

Nou een werkelijk spontane en vrolijke pup, leuk. In de auto hadden we al namen zitten verzinnen en we hadden er uiteindelijk 3 over. De naam die het beste zou passen werd uiteindelijk Bijou (vertaald is dat juweel of kleinood). Nou ons juweeltje voelt zich inmiddels heerlijk thuis geen probleem.

De eerste nachten nog in de bench maar aangezien het overdag zo goed ging hebben we de bench al snel weer uit elkaar gehaald, die staat nu weer te verstoffen op zolder.

De grote dennenboom bij de oprit was al een jaar dood, stond droog te wezen en was langzaam aan het inkakken. Door een fikse windvlaag, toen wij net niet thuiswaren, zakte de boom echt door zijn hoeven. Gelukkigerwijs was hij niet richting huis gevallen maar de andere kant op. Nog gelukkiger waren wij met het feit dat het energiebedrijf in het najaar alle leidingen onder gronds had gelegd anders waren nu echt de rapen gaar geweest. Derde prettige bijkomstigheid was dat enige dagen na de klap het electriciteitsbedrijf belde om de betonnen palen (waar de electriciteitskabels normaal aan vast zitten) weg te komen halen. Uiteindelijk komen er 2 wagen aan, een kleine servicewagen en aan wagen met een kraan erop. De man springt eruit en begroet mij uitbundig. Blijkt het dezelfde man te zijn die toen de kabels onder de grond heeft gelegd. Hij verteld mij dat de kersenjam, die ik toen als cadeau voor het goede werk had gegeven, zoou lekker was, of ik nog had en of hij een potje of 2 kon kopen. Aha, staat dus open voor een deal..... Dus ik naar binnen, 3 potten jam uit de kast gehaald waarvan 1 met Cointreau (heb meestal wel op voorraad) en met de potten onder mijn arm weer naar buiten. Komt hij met zijn knip om te betalen.....dus ik heel lief kijkend zeg....nee hoor hoeft niet maarrrrr..... Als jullie tijd over hebben is het dan misschien mogelijk dat.....hahaha, ja

hoor.....De grote dennenboom werd met de kraan opgehesen en daar neergelegd waar wij wilde zodat wij ongestoord en onbezorgd konden gaan zagen.....top toch !

In de najaarsstorm was andere grote boom gedeeltelijk losgerukt en omgewaaid en lag een beetje op het weiland van de buurman. Nu het droog weer was en er nog geen koeien op het veld stonden, kon er alvast gezaagd worden. Straks moeten de koeien weer het land op en dan moet de afrastering ook weer hersteld zijn. Met 3 man, broer, zwager en Ron werd er gewerkt om het gedeelte wat overhing om te zagen en af te voeren. Toen dat gedeelte gedaan was stond enige dagen erna de boer op de stoep, dat we nog wel even het hekwerk moesten herstellen anders kreeg hij herrie met de verzekering. Hij zou wel voor de piketpaaltjes zorgen maar wij moesten plaatsen en het prikkeldraad herstellen.

Natuurlijk was dit geen probleem en zo togen Ron en ik met de kraan naar het terrein waar we de palen met behulp van de kraan hebben geplaatst. Stukken prikkeldraad aan elkaar knopend hebben we het gered om de hele omheining weer terug in de staat te brengen zoals het was. Nou ja, beter dan dat dus, de boer kwam aan de deur ons complimenteren met de gedane arbeid, het zag er keuring uit en we konden zo in dienst bij hem komen....ehhh nee dank U.

Inmiddels zijn we van confinement, naar confinement gesprongen met soms een maand van gedeeltelijke "vrijheid" omtrent visite en reizen. We hebben al prachtige dagen gehad zoals ook jullie in Nederland en daaruit volgt natuurlijk de onontbeerlijke BBQ. Vroeg beginnen want de dagen zijn nog niet zo lang maar dat mag niet deren. Heerlijk weer buiten eten en aan de slag. Het nieuwe zwembad was in februari aangekomen maar omdat er eerst een goede ondervloer moest komen zijn we er eigenlijk nu pas aan toe gekomen om het daadwerkelijk te plaatsen en vullen. Hij is mooi, hij is groot (6.10m x 3.05m), hij is gewoon geweldig. Wat zullen wij daar weer veel plezier aan beleven de komende jaren.

En nu wachten op echt zomerweer, de echter zomer en echte gasten....de eerste komt 8 mei en de boekingen komen alweer binnen. Wij hopen op een goed seizoen met prachtige, leuke en gezellige gasten.

Wij hebben er zin in !

Salut!,

Ron et Annelies.

Nieuwsbrief No. 2 2021

Bonjour a tout et tous.....

We zijn half september. Terwijl de meeste mensen alweer teruggekeerd zijn van vakantie en driftig aan het werk zijn gegaan, duurt het hier nog even voort.

Mede door de heerlijke temperaturen op dit moment komen er nog steeds gasten binnen druppelen. Alhoewel, druppelen, soms met bakken tegelijk hahaha .

Je merkt aan de gasten wel of ze een voorkeur hebben voor het platteland of voor de stad. Die laatste hebben zich meestal vergist en moeten óf wennen óf ze vinden het gewoon helemaal niets.

De term die ze gebruiken bij aankomst zegt meestal al genoeg : Isolé of Calme.

De eerste is de stadse versie van 'U woont hier wel heel erg afgelegen'. De tweede versie is vriendelijker en wordt voornamelijk gebruikt door mensen die van het platteland houden of er zelf wonen.

Wij hadden weer een paar aparte gevalletjes deze zomer. Eigenlijk zijn ze dan niet waard om over geschreven te worden maar omdat jullie toch wat 'sappigs' willen lezen bij deze toch een rare zaak.

Je huurt een huisje voor 4 personen, 2 nachten. Er komen wat andere mensen bij. Op de koffie denk je dan want veel gasten hebben hier familie wonen. Wanneer je 's avonds om 11 uur vraagt wanneer de laatste gasten naar huis gaan blijkt dat ze gewoon ook blijven slapen. Ze hebben luchtbedjes meegenomen en slapen in de woonkamer. Wanneer ik aangeef dat dit absoluut niet gebruikelijk is zegt 'Moeders'...ja maar het zijn mijn zonen en ze konden echt nergens een slaapplek vinden.

Pffff je stuurt ze dan ook niet weg maar ik vraag er dan wel extra veel geld voor, al is het alleen maar om ze laten zien dat dit niet kan. Ik vertelde ze dat ik verantwoording schuldig ben aan de burgemeester, de politie én de brandweer, de andere dag hadden ze dan toch wel een slaapplek 'gevonden'.

Nog eentje dan.....

Je komt aan terwijl je ziet dat het vrij druk is (de vorige gasten) en ik in discussie ben met moeders over het 'slaapincident'. Geen goede eerste indruk. Vervolgens zegt hij snel uit te willen pakken want hij moet naar een bruiloft op Het Chateau (Toevallig de andere club ook). De bijbehorende sjeike dame zegt tegen mij dat ze morgenochtend geen ontbijt nuttigen want ze zijn uitgenodigd op Het Chateau voor de brunch. Alleen een kopje koffie en jus d'Orange was genoeg. De andere ochtend zitten wij met andere gasten aan de ontbijttafel. Ik zie de dame en heer uit de kamer komen en vraag waar ze koffie en jus willen nuttigen, aan tafel of bij hun kamer. Aan tafel zegt de heer van het kasteel en dus serveer ik de koffie en jus bij ons aan de tafel. Na 10 minuten vertrekken ze. Diezelfde middag krijgen wij een beoordeling via Booking binnen met het cijfer 3!

De kasteelheer was verbolgen dat hij alleen koffie en jus had gehad en by the way, alles was oud, vergaan en vies en zooo isolé.....en het ontbijt was dus helemaal niet zo geweldig als dat iedereen zegt!

Natuurlijk, natuurlijk joh, je moet toch wat te mekkeren hebben voor je 3 toch ! Ik denk dat de sjeke dame wijselijk haar mond heeft gehouden.

Nou, nog eentje dan (dankjewel Jochem ☺)

Een jong stel heeft een kamer gehuurd voor 1 nacht. De dame belde van te voren al een aantal keer met verschillende vragen over handdoeken en zo. Die morgen belde ze vroeg om te vragen of ze haar wagen eerder mocht parkeren want en zaten veel spullen in. Ze hoefde nog niet de kamer in want haar vader zou haar komen halen met de auto. Nou prima toch, genoeg ruimte op het terrein. Aldus geschiedt en later die middag komen ze terug en neemt de sleutel in ontvangst. Begin van de avond vraagt ze of haar vader langs de heg op ons terrein mag parkeren. Natuurlijk wel, en we stinken er weer in. De andere ochtend blijkt dat paps geen vaste woon en verblijfplaats heeft, woont en slaapt in de auto en heeft in de kamer gebruik gemaakt van de badkamer en handdoeken....je wilt niet weten hoe smerig dat kan zijn KOOKWAS!!!!. Achteraf....ach ja je kent het spreekwoord wel. Pfffff....weer een lesje geleerd.

Zo nou de waren de ergste denk ik van het seizoen, maar het seizoen is nog niet over dus wie weet. De volgende keer wat leukere ervaringen.

Nog even over Isole en Calme...wij hopen dat iedereen de kalm te heeft bewaard en niet in isolatie heeft hoeven gaan. Ben je wel in isolatie geweest dan hoop ik dat dit op vrijwillige basis was voor of na een vakantie. Zo niet dan wens ik natuurlijk dat je gezond en wel daaruit gekomen bent.

Vooralsnog, blijf alert, blijf gezond en blijf lachen.

Salut.

Ron et Annelies

Mes Amis, No. 3 2021

We zitten op de rand van het laatste kwartaal van het jaar. Zoals gebruikelijk hebben we dan meer tijd voor onszelf, voor onderhoud en andere dingen. Ron was druk aan het klussen bij familie. Aan ons huis hebben we aan de voorkant een nieuwe, iets grotere

overkapping gemaakt en de volkstuin is winterklaar. We hebben nog een aantal dingen op de planning staan, wordt aan gewerkt.

De laatste gasten gingen half oktober weg na een verblijf van 22 dagen. De dame in kwestie kwam hier voor een kuur in het kuuroord van ons dorp. Bij aankomst was zij razend enthousiast en begroette ons alsof wij oude kennissen waren. Aangezien het toen s'avonds al wat kouder was nodigde wij het echtpaar eerst uit om binnen met ons iets te drinken. Zo hebben we ruim een uur zitten babbelen over alles en nog wat. Echter, toe gingen ik haar voor naar de kamer die zij geboekt had en direct verviel zij in een mineur stemming. Waar is de tv, waar is de kledingkast, waar is de ..... alles wat zij verwacht had was niet aanwezig. Wat wel aanwezig was, was duidelijk vermeld op de bookingssite maar dat zij op dat moment geen boodschap aan. Ik zag aan haar gezicht dat zij hevig teleurgesteld was maar haar echtgenoot bleef optimistisch en probeerde zijn vrouw gerust te stellen. De andere morgen, op de afgesproken tijd, kwamen zij binnen voor ontbijt. Hij heel rustig en toch vrolijk maar zij bijna 'krengerig' onbeleefd. Op de vraag of ze goed geslapen hadden kwam alleen van hem een antwoord, zij zweeg. Ik besloot op dat moment het paar een beetje te negeren, de komende dagen, in de hoop dat ze zou bijdraaien. In de loop van de middag kwam zij aan de deur met de mededeling dat zij niet meer kwam ontbijten want de kuur voor haar begon al om 8 uur in de ochtend. Daarvoor wilde ze niet ontbijten en daarna vond zij te laat. Prima, ik maak daar geen woorden aan vuil, het is haar beslissing en de kuurtijden heb ik niet onder controle.

Na 3 dagen kwam er al verandering. Het weer was goed en ik zag haar en haar man op hun terrasje zitten. Ik had net kaneelrollen gebakken en ging er 2 brengen, beetje paaien kan nooit kwaad. Dat vond ze heel attent en prompt die middag kwam zij met 2 overgebleven pannenkoeken naar ons. Daarna ging het al veel beter en tot onze verbazing vroeg zij aan het eind van de eerste week een hele rare vraag. Heb je toevallig ook een beetje zwarte verf voor metaal..... want het ijzerwerk in de voordeur kan wel een likje gebruiken. Ik verklaarde dat dit een werkje was wat wij in het najaar altijd doen. Ze gaf aan dat zij na de kuur een dutje doet, dan gaan ze lunchen en dan verveelt ze zich. Haar man kan niet veel meer dan zitten en puzzelen maar zij, zij is nog zooo actief. Dus ze wilde schilderen. Daar bleef het niet bij, de deur van een nieuwe vernislaag voorzien, het tuinhekje geschuurd en geschilderd, de tuin onderhanden genomen, en zelfs viooltjes gekocht om de tuin wat op de vrolijken. Ja, toch een pittige tante. We hebben zitten babbelen over haar reactie en zij gaf aan dat het haar een beetje overviel dat het plafond te laag was naar haar zin en de tv....daar was ze inmiddels overheen. Haar man had stevig op haar in gepraat en gezegd dat dit een 'chambre' was en niet een heel huis wat zij (hij dus) gehuurd hadden. Blijkt dat hij bewust gekozen had zonder tv op vakantie te gaan..... Afijn, toen zij half oktober vertrokken was het net of je afscheid nam van vrienden. Zo kan het ook gaan. Eind goed al goed. Ze heeft beloofd volgend jaar terug te komen maar dat moet ik eerst nog maar eens zien hahaha.

De laatste maand is een opeen schakeling van festiviteiten waarbij de gebruikelijke lekkernijen genuttigd worden en de nodige versieringen aangebracht worden. Zo hadden wij ex-gasten die ons een NL mandje brachten, een nicht die de pepernoten (echte bonkers) opstuurde vanuit NL en later in de maand kwam ze persoonlijk maar met echtgenoot heerlijke bestelde kerststollen brengen. Ze bleven een 5-tal dagen op zoek naar een geschikt huis voor na het pensioen. Wederom familie die het leven hier wel kan waarderen. We zijn gezellig mee geweest bij het bekijken van wat woningen. Tot

op heden niets gevonden maar in de toekomst gaat dit vast lukken. De kerstdagen brachten wij door in gezelschap van familie die hier al woont, gezellig en ouderwets aan de tafelgrill, altijd lekker.

De laatste week is afronding van een jaar. Administratief en huiselijk. Nieuwe kalenders worden klaargemaakt, oude opgeruimd. Olie- en krentenbollen, appelflappen, huzarensalade, alles op oudejaarsavond zo Nederlands mogelijk te laten verlopen.

De laatste uren zijn ingegaan en wij hebben een reuze gezellig jaar achter de rug. Wij kunnen met plezier terugkijken op zoveel nieuwe kennismakingen en zoveel hernieuwde kennismakingen. We zijn blij en dankbaar dat er weer zovelen ons huis en onze chambres hebben weten te vinden. Daarvoor hartelijk dank. Ook dank aan de mensen die niet (kunnen) komen maar wel aan ons denken, het doet ons goed.

Wij wensen iedereen een hele mooie en fijne jaarwisseling. Voor het komende jaar niets dan goeds, veel liefde voor elkaar en voor de dieren. Maak mooie nieuwe herinneringen en laat 2022 een magisch jaar worden voor iedereen.

Salut

Ron et Annelies